

Prou d'anar a remolc

Els xiquets que van nèixer l'any 2000 ara fan quart de primària. Són a la meitat del seu trànsit per l'escola bàsica. I ja són plenament digitals: possiblement tots tenen cinc dits a cada mà i cinc dits a cada peu. No són analfabets en res, en gairebé res que els interesse, naturalment.

Els xiquets que van nèixer l'any 2000 ara fan quart de primària. Són a la meitat del seu trànsit per l'escola bàsica. I ja són plenament digitals: possiblement tots tenen cinc dits a cada mà i cinc dits a cada peu. No són analfabets en res, en gairebé res que els interesse, naturalment. La majoria fan servir Google, n'hi ha que tenen facebook o twitter, blocs personals o eines de comunicació altres, espaterrants per a molts dels mestres que els han d'ensenyar competències tecnològiques i de comunicació... La majoria encara no es troben enmig de la guerra entre l'iphone d'Apple i el Nexus One de Google. Però, tant se val, això. Aquests alumnes tenen mestres que van nèixer fa trenta anys, quaranta o més. Mestres de la dècada dels cinquanta; de la dels quaranta, supose que ja en resten pocs, molt pocs, en exercici. De la dels seixanta i de la dels setanta deu ser de les que més n'hi deu haver; i una lleva esperançadora de joves mestres dels vuitanta, més preparats i disposats a fer bé la feina d'ensenyar. Esperem-ho. Entre les dues dates de naixement dels mestres i dels alumnes, hi ha hagut tants canvis socials, conceptuals i, sobretot, tecnològics que afecten directament l'escola, que no voldríem posar-nos sinó en la millor de les situacions: aquesta vegada, l'escola, sí que vol atendre als canvis, vol acceptar el desafiament d'anar al capdavant, a primera línia de tot quant passa en el món. Ja n'hi ha prou de girar cua, d'amagar el cap i de fer creure que no podem, els mestres; prou de creure que l'escola és una institució pesada o excessivament carregosa, afectada de responsabilitats, per a declinar la gran invitació que tenim davant el nas. Aquesta vegada l'escola necessita abanderar la societat que vol; no s'ha d'esperar que ningú dicte com ho ha de fer; ha de ser capaç de participar sense renuències en el futur, que és el futur de tots aquests alumnes que ara tenim a les aules: uns alumnes, d'infantil a secundària, que ens demanen valor, als mestres, responsabilitat, però també il·lusió i empena. Prou de queixar-nos, de tirar pilotes fora, d'agreujar amb tants de neguits i raons i feridures la vida a les aules. Ja n'hi ha prou de dir: 'pobrets, els mestres!'. Prou d'anar a remolc.

19 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)